

Bilag 1.

Skriftlige spørgsmål fra arbejdsmarkedsudvalget og arbejdsministerens svar herpå.

Spørgsmål 1:

Hvilke forhandlinger har ministeren ført med berørte organisationer forud for lovforslagets fremsættelse?

Svar:

Repræsentanter fra LO og Dansk Arbejdsgiverforening har løbende deltaget såvel i forhandlingerne forud for vedtagelsen af EF-direktivet som i det efterfølgende arbejde med udarbejdelsen af forslag til en dansk følgelovgivning.

Spørgsmål 2:

Hvilke organisationsudtalelser har ministeren indhentet forud for lovforslagets fremsættelse, og hvilke kommentarer har ministeren haft til disse udtalelser? Specielt ønskes oplysning om henvendelsen fra Danske Kvinders Nationalråd til ministeren ledsaget af ministerens kommentarer hertil.

Svar:

Da arbejdsmarkedets parter har været direkte inddraget i udarbejdelsen af lovforslaget, har der ikke været anledning til at indhente udtalelser herudover.

Særligt bemærkes, at Danske Kvinders Nationalråd ikke har henvendt sig om sagen. (Derimod har arbejdsministeriet indhentet en udtalelse fra Nationalrådet om direktivforslaget om *ligebehandling* af mænd og kvinder, som forventes vedtaget på Rådsmødet den 18. ds. Denne udtalelse vedlægges til orientering med den bemærkning, at der nu i direktivteksten udtrykkeligt er taget hensyn til de problemer Nationalrådet har rejst).

Ad § 1:

Spørgsmål 3:

Der ønskes en uddybning af bemærkningerne til § 1, for så vidt angår ministerens undladelse af at anvende formuleringen i Rådets

direktiv art. 1, hvorefter der skal ydes ligeløn »for samme arbejde eller for arbejde, som tillægges samme værdi«.

Svar:

Udgangspunktet for overvejelserne om, hvilket udtryk man skal anvende, har været ønsket om at bruge samme formulering som i de kollektive overenskomster, således at den ret, der tilsikres efter loven, er den samme som den, de kollektive overenskomster giver. Ved at bruge samme udtryk begge steder opnår man, at der ikke bliver anledning til at fortolke loven på en måde, der adskiller sig fra overenskomsterne.

Når direktivet tillige bruger udtrykket »arbejde, som tillægges samme værdi« – uanset at Romtraktatens art. 119 alene taler om »samme arbejde« – må dette ses i lyset af forholdene i enkelte af de øvrige medlemslande, hvor man har set eksempler på, at ligeløn for »samme« arbejde kun er blevet ydet i de sjældne tilfælde, hvor mænd og kvinder udfører nøjagtigt samme arbejdsfunktioner.

Kommissionen ønskede at lægge hindringer i vejen for en sådan bogstavelig eller spidsfindig fortolkning – som man ikke kan antage at danske domstole vil anlægge – ved gennem det nævnte udtryk at inddrage de såkaldte jobklassificeringssystemer under direktivets område. Ved sådanne systemer tillægges de enkelte jobs samme værdi uafhængigt af, om de udføres af mænd eller af kvinder.

Sådanne meget formelle og stive systemer anvendes kun lidt i Danmark, og under forberedelserne af lovforslaget har der mellem arbejdsmarkedets parter været enighed om, at erfaringerne har vist, at indførelse af disse i noget videre omfang ikke var ønskelig, idet der er risiko for, at kvinderne bliver anbragt i de lavere klasser.

I stedet for at operere med et jobklassificeringssystem er det organisationernes opfattelse,